

N:o 180.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 maj 1905.
— — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående en inkomstskatt för år 1906.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 28 och memorial n:o 36.)

Till Konungen.

I proposition n:o 126, af den 13 nästlidne april, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen

dels att för år 1906 till upptagande i riksstaten för samma år åtaga sig en särskild bevillning af 11,000,000 kronor under namn af inkomstskatt, att på enahanda sätt som bevillningen af fast egendom samt af inkomst vid de år 1907 infallande uppbördsstämmor uppbäras och i behörig ordning redovisas,

dels ock att besluta, att nämnda inkomstskatt skulle utgå i enlighet med gällande förordning om inkomstskatt.

Vid behandlingen af Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition har Riksdagen, som jämväl för år 1906 åtagit sig en särskild direkt skatt under namn af inkomstskatt, beslutit, att densamma skall, på sätt Eders Kungl. Maj:t föreslagit, utgå i enlighet med gällande förordning om inkomstskatt.

Härjämte har Riksdagen, i anledning af bevillningsutskottets därom gjorda hemställan, funnit sig föranlåten att göra den särskilda framställning i ämnet, hvarom här nedan vidare förmäles.

Gällande inkomstskatteförordning föreskrifver i 34 § 3 mom., att följes icke af skattskyldig lämnad uppgift vid hans taxering, skola skälen därför tydliga angifvas af bevillningsberedning genom anteckning å den skriftliga uppgiften och af annan taxeringsmyndighet i dess protokoll; och skall tillika underrättelse därom med allmänna posten den skattskyldige kostnadsfritt, så fort ske kan, tillsändas.

Enligt hvad inom bevillningsutskottet uppgifvits, har det inträffat, att vederbörande myndigheter underlåtit att, såsom inkomstskatteförordningen föreskrifver, tillsända skattskyldig dylik underrättelse. Följden häraf har blifvit den, att den skattskyldige, först sedan han emottagit sin debetsedel och tiden för anhängiggörande af talan mot vederbörande taxeringsmyndighets beslut gått tillända, erhållit kännedom därom, att den till ledning vid taxeringen lämnade uppgiften icke följts vid taxeringen. Någon rättelse i den beslutade taxeringsåtgärden lär under sådana förhållanden icke stå att vinna, hvarigenom en till äfventyrs orättvis beskattning icke heller kan undanröjas. Det vill emellertid synas, som om i de fall, där en dylik försummelse visas vara för handen, skattskyldig borde medgifvas rätt att, oaktadt den eljest stadgade besvärstiden tilländalupit, ändock föra talan mot den ifrågavarande taxeringsåtgärden.

Riksdagen, som icke kunnat undgå att åt denna fråga ägna uppmärksamhet, har emellertid ansett frågan om hvilka bestämmelser i förvarande afseende böra införas i förordningen lämpligast böra öfverlämnas åt Eders Kungl. Maj:t för att vid nu pågående revision af inkomstskatteförordningen tagas under öfvervägande.

Riksdagen får därför anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville i sammanhang med utarbetande af förslag till förändrade bestämmelser rörande inkomstskatten taga under öfvervägande, i hvad mån stadgandet i 34 § 3 mom. inkomstskatteförordningen att, då af skattskyldig lämnad uppgift icke följes vid hans taxering, underrättelse därom skall med allmänna posten den skattskyldige kostnadsfritt tillsändas, kan fullständigas därhän, att skattskyldigs rätt att föra talan mot beskattningsmyndighets beslut utsträcker i det fall, att sådan underrättelse icke kommit skattskyldig tillhanda.

Med anmälan om sitt här ofvan först omförmälda beslut får Riksdagen slutligen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes berörda beslut till allmän efferrättelse kungöra.

Stockholm den 19 maj 1905.

Med undersätlig vördnad.